

3. Гальона Н. П., Макарець Ю. С., Шемет В. Г. Кваліфікаційна робота з української мови на здобуття ступеня «Бакалавр». Методичні рекомендації до написання. Київ, 2021. 77 с. URL: https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/36374/Halona_Makarets_Shemet.pdf?sequence=1
4. Науковцю. Сторінка Наукової бібліотеки НПУ імені М. П. Драгоманова URL: <https://lib.npu.edu.ua/naukovtsiu>
5. Городенська К. Синтаксична специфіка української наукової мови. *Українська термінологія і сучасність: зб. наук. праць*. Київ: ВЦ КНЕУ, 2001. Вип. IV. С. 11–14.
6. ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Чинний від 2016.07.01. (Перевидано з поправками).
7. ДСТУ 3008:2015. Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання. Чинний від 2017.07.01.
8. Онлайн-генератор посилань за ДСТУ 8302:2015. URL: <https://www.grafiati.com/uk/blogs/dstu-8302-2015-referencing-generator/>

Гуртова Ксенія Миколаївна,
старший викладач кафедри
конституційного і міжнародного права
та прав людини Харківського
національного університету внутрішніх
справ

СЕРТИФІКАЦІЯ З ВОЛОДІННЯ ДЕРЖАВНОЮ МОВОЮ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА ВИМОГА ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО- ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Мова – основний комунікаційний засіб людини, за її допомогою ми висловлюємо свої думки. Вона, безумовно, здійснює вплив на формування самоідентифікації певного народу. Сучасна українська мова є багатомовним надбанням українського народу – вона створена зусиллями багатьох поколінь.

На сьогодні проблема вільного володіння мовою громадянами України є особливо актуальною і важливою для ідентифікації нас як особистостей, а особливо важливо саме для тих, хто користується словом як основним інструментом своєї професійної діяльності, чиє мовлення є головним інструментом

донесення думки та інформації до здобувачів освіти вищих закладів освіти.

Для збереження державної мови як інструмента єднання суспільства, та за для знаходження способів підтвердження верховенства української мови як єдиної державної мови, і для вжиття додаткових заходів для зміцнення її ролі в українському суспільстві, у 2019 році було прийнято окремий Закон № 2704-VIII [1], який встановив стандартизацію рівнів вільного володіння українською мовою за допомогою тестувань державного рівня.

Законодавство України гарантує право на здобуття дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти [2]. Сьогодні освіта як фундамент творення особистості відіграє важливу роль у зміцненні статусу української мови як державної.

Обов'язковість проведення сертифікації з володіння державною мовою для науково-педагогічних працівників обумовлена вихованням у здобувачів освіти поваги до національних цінностей нашої держави, та підготовка молоді до свідомого самостійного й повновартісного життя в суспільстві в дусі взаєморозуміння, миру і громадянської злагоди.

Відповідно до основних засади державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, атестація науково-педагогічних працівників є вимушеним кроком для юридичного і документального підтвердження виконання ними вимог українського законодавства у сфері мовної політики, а також є безумовним доказом високих професійних компетентностей та розвитку педагогічної майстерності викладачів закладів вищої освіти.

Висновок. Завданням мовного виховання студентської молоді є усвідомлення значення рідної мови не лише як засобу спілкування, а й як найважливішого джерела формування інтелекту й духовно-емоційної сфери особистості через її органічний зв'язок з національними традиціями українського народу. Стандартизація у сфері володіння українською мовою як державною для науково-викладацького складу є необхідною умовою для ґрунтового викладення навчального матеріалу для зростаючого покоління. Знання рідної мови є чинником національної ідентичності та фаціальної безпеки українського народу.

Список використаних джерел

1. Про забезпечення функціонування української мови як державної : Закон України від 25.04.2019 № 2704-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2019. № 21. С.81. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19>.

2. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2017. № 38-39. С. 380. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.

Демченко Володимир Миколайович,
доцент кафедри державного управління
і місцевого самоврядування
Херсонського національного технічного
університету, кандидат філологічних
наук, доцент

МОВА ПРАВА: ПРОБЛЕМИ Й ПЕРСПЕКТИВИ

Відомий мовознавець Юрій Прадід ще в 90-ті роки ХХ століття ініціював кодифікацію окремої галузі з назвою «Юридична лінгвістика», що концентрувала правову лексику та фразеологію. На той час це було актуально, адже українська мова лише відвойовувала в колишньої метрополійної російської функційний простір в Україні. Звісно, десь в іншій слов'янській країні, що не перебувала під подібним кількасотрічним колоніальним впливом, цей процес проходив миттєво й легітимно – отримуючи всенародну підтримку й не маючи жодних гальмівних чинників. В Україні ж це було не так, і навіть сьогодні – в умовах відкритої війни з боку народу – носія тієї російської мови – чимала частина українців залишається принциповими її носіями. Цей процес суб'єктивний, через що держава як головний гарант незалежності й суверенності мусить свої інструменти впливу на цей процес використати повною мірою. Серед них відзначаємо нормативно-правові положення та контроль за їх виконанням.

Ухвалений 25 квітня 2019 року Верховною Радою України Закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної» нарешті закінчив непоодинокі спроби антиукраїнських політичних сил (в українській владі! – акцентуація наша – В.Д.) упродовж майже 30 років нівелювати однозначність цього статусу як одного з головних чинників унітарного устрою держави (за цим Законом – як невіддільного елементу такого устрою).